

μίων, ἵνα φάγωσι δὲ σίτον βράζοντες « ἅ ἐν Εὐχαΐταις κολυβα εἰώθασι λέγειν». Ἀνάμνησιν εὐσεβῆ τοῦ θαύματος ἡ Ἐκκλησία ποιεῖται τῷ σαββάτῳ τῆς Α' ἑβδομάδος τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς⁷⁶.

Ἀποθανόντος τοῦ Εὐδοξίου, ἐδιχάσθη ὁ χριστιανικὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως πληθυσμὸς, ἡ μᾶλλον εἰς πολλὰ κατετιμήθη. Ἀντὶ δ' ἐνὸς δύο πατριάρχαι ἐξελέγησαν, ὧν μέλει ἵνα ἀπασχολήσῃ ἡμᾶς ὁ

369—379.

31. ΔΗΜΟΦΙΛΟΣ.

Πατρίδα μὲν ὁ Δημόφιλος εἶχε τὴν Θεσσαλονίκην, «καὶ τὸ ἄλλο γένος οὐκ ἄσημον», ὡς γράφει ὁ Φιλοστόργιος, λέγων αὐτὸν «φύρειν τε πάντα καὶ συγγεῖν ἀκρατέστατον καὶ μάλιστα γὰρ τὰ ἐκκλησιαστικὰ δόγματα». Ὁ χαρακτήρ αὐτοῦ οὐδὲ ἄλλοθεν παρίσταται ἄξιος ἐπαίνου, ἐξομοιοῖ δ' αὐτὸν ὁ Σουΐδας πρὸς ἄτακτον χεῖμαρρον, ἀκόσμως τὰ πάντα συμφύροντα⁷⁷. Βερόνιος τῆς ἐν Θράκῃ διατελῶν ἐπίσκοπος, ἐγκατεστάθη εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ Θεοδώρου ἐπισκόπου Ἡρακλείας, ὅστις εἶχε τὴν ἀξίωσιν αὐτὸς ἵνα ἐγκαθιστᾶ καὶ χειροτονῇ τὸν τῆς βυζαντινῆς ἐκκλησίας πρωθιεράρχην· ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ Δημοφίλου, ὡς ὁ ἀρειανίζων Φιλοστόργιος γράφει, πολλοὶ τοῦ παρόντος ὄχλου, ἀντὶ τοῦ «ἄξιου» ἀνεβόησαν «ἀνάξιος». Θεοδοσίος ὁ Μέγας συμβασιλεὺς ἀναγορευθεὶς τοῦ Γρατιανοῦ τῷ 379, ἀρήρесе τοὺς ναοὺς ἀπὸ τῶν ἀρειανῶν καὶ ἀπέδωκε τοῖς ὀρθοδόξοις, ἀνεκαλέσατο δὲ καὶ τοὺς ἐν ἐξορίᾳ διατελοῦντας εὐσεβεῖς ἐπισκόπους ἄλλους τε καὶ Πέτρον Ἀλεξανδρείας, ἀποδιώξας τὸν ἀρειανὸν Λούκιον. Τό-

⁷⁶ Καλλίστου Ἐκκλ. Ἱστορ. Γ', 12.

⁷⁷ Σουΐδας ἐν λξ.

